

Mihai Adrian Hotca

Aforisme, Butade ȘI ALTE CUGETĂRI

Universul Juridic

București

- 2023 -

Cuprins

Argument	9
-----------------------	---

Capitolul I

Personalitatea omului și alte chestiuni

incidente	11
1. Despre inteligență și prostie.....	11
2. Despre temperament, caracter și aptitudinile speciale.....	16
3. Despre alte chestiuni incidente	18

Capitolul II

Despre a trăi viața cu sens 32 |

1. Despre unele aspecte ale vieții	32
2. A trăi pentru ceva	37
3. Despre motive și pretexte	40
4. Despre liberul-arbitru	41
5. Despre muncă	43

Capitolul III

Despre limbaj și comunicare 44 |

Capitolul IV

Despre rolul omului în societate

și relațiile cu ceilalți	51
1. Cugetări și adagii despre om și societate.....	51
2. Despre mimetism social	56
3. Efectul de halou	58
4. Responsabilitatea publică	59

5. Rostul zâmbetului în cadrul relațiilor interumane.....	60
6. Despre ciocnirea generațiilor.....	61
7. Despre invidie și admirație.....	62
8. Despre relevanța experienței.....	63
9. Abordarea prezentului	64

Capitolul V

Despre paradigmele societății	66
1. Despre speranță, scepticism, pesimism, neîncredere și mintea omului	66
2. Despre urmărirea unui scop și ratarea lui	69
3. Despre folosirea unor instrumente sau mijloace nepotrivite.....	70
4. Despre prudență și economie de resurse	70
5. Despre familie, educație și societate.....	72

Capitolul VI

Cugetări despre politică.....	76
--------------------------------------	-----------

Capitolul VII

Cugetări filosofice antice	83
---	-----------

Capitolul VIII

Cugetări medievale prerenascentiste (secolele III-XV)	86
1. Preambul.....	86
2. Cugetări prerenascentiste	87

Cuprins

Capitolul IX	
Cugetări filosofice din perioada	
Revoluției franceze	90
Capitolul X	
Despre modestie și aroganță.....	93
Capitolul XI	
Despre curaj și lașitate	97
Capitolul XII	
Cugetări despre corupție	100
Capitolul XIII	
Despre economie.....	102
Capitolul XIV	
Despre logică	107
Capitolul XV	
Despre hazard și viitor.....	111
1. Despre hazard	111
2. Despre viitor.....	112
Capitolul XVI	
Firimituri de înțelepciune	116

Capitolul I

Personalitatea omului și alte chestiuni incidente

1. Despre inteligență și prostie

Unde-i multă minte este și prostie pe măsură (proverb clasic).

Mintea multă și prostia pe măsură se întâlnesc în capul unui singur om pentru că polii opuși se atrag (varianta veselă a proverbului anterior).

Inteligența și prostia sunt albul și negrul, yinul și yangul, binele și răul sau, altfel spus, îndoiala și certitudinea (varianta filosofică a aceluiași proverb).

Oamenii inteligenți sunt ezitanți și mereu preocupați de morală, lege sau de alte repere, dar imbecilii sunt siguri pe ei și nu-și fac probleme în privința moralității, legalității sau utilității activității lor (varianta moral-juridică a aceluiași proverb).

Inteligența este trecătoare, la fel ca frumusețea, dar prostia este veșnică, la fel ca răutatea omului frustrat (nu ne supărăm dacă ne-am înșelat și se va dovedi că inteligența este permanentă, iar prostia este trecătoare. Doamne-ajută!).

Inteligența este relativă, dar prostia este absolută (teoria relativității în materie de inteligență).

Când cineva spune „nu-s așa de prost”, deseori asta înseamnă că persoana respectivă este mult mai proastă decât crede (N.N.Taleb).

Ignoranța este noaptea minții, dar o noapte fără lună și stele (Confucius).

Unii oameni rezervați folosesc tăcerea pentru a-și ascunde inteligența, însă cei mai mulți ascund lipsa ei (N.N. Taleb).

Dacă ești incompetent, nu poți ști că ești incompetent. Calitățile de care ai nevoie pentru a produce un răspuns corect sunt exact calitățile de care ai nevoie pentru a recunoaște răspunsul corect (Dunning și Kruger).

Numărul indivizilor imbecili în viață este mereu și în mod inevitabil subestimat de toată lumea (Prima Lege a imbecilității – C.M. Cipolla).

Prostia și trufia sunt întotdeauna vicii înge-mănate (M. de Montaigne).

Prea multă modestie duce la prostie (proverb popular).

Toți proștii sunt incompetenți, dar nu toți incompetenții sunt proști (ce bine că reciproca nu este valabilă!).

Personalitatea omului și alte chestiuni incidente

Probabilitatea ca un anumit individ să fie imbecil este independentă de orice altă însușire a respectivei persoane (a Doua Lege a imbecilității – C.M. Cipolla).

Prostul nu poate fi contrazis, are convingeri de beton (A. Pleșu).

Când vedem un știutor, trebuie să fim suspicioși: prostul e serios. E solemn. Nu se joacă. E demn, inflexibil, pietrificat. Ia toate lucrurile în serios, dar mai ales pe el însuși. Pentru că e serios, prostul e și sfătos. Are soluții pentru orice problemă. E o suficiență intelectuală glorioasă, e o fudulie. Are idei fixe. Nu se îndoiește de el însuși și îi place de el (A. Pleșu).

Cei care au certitudini sunt proști, iar cei cu imaginație și competență sunt plini de dubii și indecizie (B. Russell).

Orice om care vorbește despre prostie se pune automat în postura celui care iese în afara sferei prostiei¹ (G. Liiceanu).

Imbecilul este foarte determinat în conduita sa, nu are reprezentarea propriei incompetențe, crede

¹ <http://www.hotnews.ro/stiri-cultura-22132776-gabriel-liiceanu-vorbind-despre-prostie-pui-afara-esti-cel-mai-mare-prost.htm>. Distinsului intelectual i-a scăpat însă faptul că, atunci când făcea afirmația de mai sus, se referea tocmai la prostie!

că are întotdeauna dreptate și că tot ceea ce face are caracter benign.

Un imbecil este o persoană care cauzează pierderi unui alt individ sau grup de indivizi, fără a câștiga nimic în schimb, uneori chiar suferind pierderi de pe urma acțiunilor sale (a Treia Lege a imbecilității – C.M. Cipolla).

Cu cât funcția ocupată de o persoană incompetentă este mai înaltă, cu atât daunele sociale produse ca urmare a inadecvării sale sunt mai consistente.

Incompetentul cu poziție înaltă face mult mai vizibilă inadecvarea sa, întrucât o funcție sau o activitate importantă este mult mai expusă analizei sau atenției celorlalți oameni.

Non-imbecilii vor subestima întotdeauna influența negativă a imbecililor. Îndeosebi non-imbecilii vor uita mereu că, indiferent de moment, loc sau circumstanțe, a avea de-a face și/sau a te asocia cu imbecili se va dovedi cu siguranță o mare greșală (a Patra Lege a imbecilității – C.M. Cipolla).

Nu întotdeauna lipsa de pregătire este determinată de prostie, ci poate fi cauzată și de lene.

Persoanele de excepție sunt apreciate în mod relativ, pe când nulitățile (oamenii proști) sunt întotdeauna văzute absolut. Pe scurt, nulitățile sunt absolute, iar talentele și geniile sunt relative.